

Krigsministeren udskriver alt Mandskab, saa viser han jo derved, at han ikke vrager Noget. Naar man altsaa her taler om at gribe ud over sin berettigede Myndighed, saa troer jeg, at der albrig har været gjort noget større Overgreb end det, man her fra den anden Side forsøger; det staaer aldeles til Kongeriget, hvis det hele Mandskab ikke er udskrevet, da at levere alt det, der forlanges, ved Stilling. Der- som der af 1000 Mand skal udskrives 300, og Kongeriget siger: Enhver, som stiller sig frivilligt, faaer en Douceur af 10 eller 20 Rd., saa kan Krigsministeriet, hvis man faaer alle de 300 ved Frivillighed, og § 5 ikke kan anvendes paa dem, ikke vrage dem; det maae vi holde fast. Naar det er sikkert, og det troer jeg ikke kan gjøres tvivlsomt, saa kan Krigsbestyrelsen ikke blande sig herind i, see bagved vor Dør og spørge, om det Mandskab, vi levere, har byttet eller ikke, det er ikke Krigsbestyrelsens Ret. Det ligger til Monarchiets Lovgivningsmagt at opstille en anden Bestemmelse end den, vi nu have i § 5; men saalænge en saadan Bestemmelse ikke er kommen frem, saa skal Monarchiet ogsaa som Stillings- og Bytningsmænd tage for gylbige dem, som det ellers ikke kan vrage. Der staaer ikke Andet i Loven, end at de Værnepligtige skulle kunne bytte, naar de forøvrigt ikke kunne vrages af Krigsbestyrelsen; bliver § 5 forandret ved en strengere Bestemmelse fra Monarchiet, saa vil den samme Bestemmelse ogsaa bringe Flere til at blive vragede, thi saa ere de vragede, isorveien. Jeg troer altsaa ikke, at de Betragtninger, som det ærede Medlem her i Nærheden (Beck) har gjort gjældende, kunne friste os til at opgive en eneste af de Bestemmelser, der ere foreslaaede, thi han har saa tydeligt lagt Vægt paa, at den Grundbetingelse i vor Værnepligtslov, som paa det Næreste hænger sammen med den enkelte Mand's hele Stilling, nemlig at han har Lov til at stille en anden Værnepligtig for sig, vil man rane bort fra vore Lovgivningsbestemmelser og indskrænke den til Noget, som skulde foregaae indenfor Krigsbestyrelsens eget Omraade. Stilling kan jo skee for Sessionen, og den kan jo ialfald skee, hvor Kongerigets Lovgivning bestemmer det, for Udskrivningschefen; det har Krigsbestyrelsen ikke at blande

sig i. Naar de fornødne Betingelser ere tilstede, som ere nødvendige for Stillingsmanden, for at han kan antages, saa kan han antages, uden at Krigsbestyrelsen i allerminste Maade har dermed at gjøre; — det er Noget, vi overmaade strengt maae fastholde. Naar man siger: Derved vil der opstaae en Forskjel ligeoverfor de andre Landsdele, saa kommer jeg igjen og siger: Værnepligtsloven stiller jo Udskrivningen forskjelligt i vor Landsdeel og i de andre Landsdele, saa det er aldeles ikke det, man viger tilbage for. Hvergang man synes, at Værnepligtslovens Foranstaltninger ere bequemme for En, saa holder man fast paa dem, uanset, om de stemme overeens med dem, der gjælde i de andre Landsdele, og det endog saa i den Grad, at naar jeg søger at bringe de samme og med de andre Landsdeles Lovgivning overeensstemmende Bestemmelser tilbage igjen, saa vrager man dem, fordi man hellere vil have nye, — og jeg skal gjerne indrømme, at de kunne være bedre; men hvergang vi komme til at indføre en Bestemmelse, som er til Mandskabets Beskyttelse, saa siger man: Den kunne vi ikke tage imod, thi derved fremkommer der en Forskjellighed imellem os og de andre Landsdele, men jeg vil spørge: Kommer Manden til at see anderledes ud, fordi han har byttet, førend han er kommen til sit Bestemmelsessted? Det kan være Krigsbestyrelsen ganske det Samme, naar de samme Tjensforpligtelser paahvile ham, det er Alt, hvad der kan fordres, og disse Forpligtelser ere ikke forandrede her. Den ærede Minister gjorde Indsigelse imod Forslaget under Nr. 12, men han var, saavidt jeg forstod ham, dog ikke uvillig til at indrømme dets Berettigelse, naar det forholdt sig paa samme Maade i de andre Landsdele; i dette Tilfælde vare de andre Landsdele det, der pasfede bedst til den Betragtningemaade, man vilde gjøre gjældende, — det er jo meget suidt, men det er jo netop Sagen, at det, jeg har foreslaaet, er det, som bestaaer i de andre Landsdele; nu har jeg „de andre Landsdele“ paa min Side. Det hedder nemlig derom i den Værnepligtslov, der gjælder i de andre Landsdele: „Den, der paa Grund af sit udtrukne høiere Nummer ikke strax udtages til Soldat, skal dog være pligtig, om fornødent, at underkastes Vaa-